

„Че Дъхът Святый ще дойде на тебе:“ Дъхът Святый, благий, господствующий, умственният извор на премъдростта, скроящето на дарованиета, който практика Пророцитета, който усънкряща Япостолките, той ще влезе въ сващенната ти утроба съ чудно дъйстие, и отъ твоите дъвически външности ще състави пречистото тѣло на Богочеловѣка Слова; „и сила Въшина го ѝ сънитъ та.“ И защото като човѣкъ си немощна, силата Божіа ще та осъни, ще та укрепи, ще та освати, за да станешъ вмѣстително пріятелище на Божеството. Този е опредѣлено въ великия небесный Съктъ, въ Сенатъ на блаженныти Ангели; този е предопредѣленъ предвѣчният Отецъ, дѣто отъ тебе дѣвата да земе Богъ човѣческо подобие, да да придобие човѣкътъ изгубенія образъ. Съ такива, и други подобни доказателства увѣдена Дѣва, отворила най-послѣ сладкорѣчивыти си устни, и съ таково смиреніе отговорила Гавриилъ: „Господи! Ти е рабъ Господинъ; въди мнѣ по глаголъ твоемъ;“ Като че ви рѣкла: о Архангеле, защото ты си вѣстоносецъ отъ страната на истиннаго Бога, за твой и дѣмъти ти трѣбва да сѫ истинни; въ макомедоточенъ языци не е възможно да има горка прелестителна отрова; за това, ако и да не съмъ достойна да държъ оногова, който сичко държи; да роди Творца си, и да стане Майка на създателъ, и съ всмъко смиреніе принадамъ, и нѣка сѧ напише въ мене Божіето Слово. Изъ съмъ едно празно рѣно, нѣка слѣдѣ отъ горѣ ми росата на пресватаго Дъха. Дѣва чиста съмъ, нѣка земе отъ мене пакъ човѣческа предвѣчният Богъ: „Господи! Ти е рабъ Господинъ, въди мнѣ по глаголъ твоемъ.“ О гложина отъ смиреніе, което нѣ възносъ на небесата! о чудесна сила на една дѣвственна Отроковица, којто съ една дѣма „Въди“ накарала Бога да размѣни звѣздыти съ земята! И за коя причина, пречиста Отроковица, богомаждра Маріамъ, сега, като си сѧ възвисила въ толко величие, и честь, хвърлашъ се си въ толко смиреніе? да ли не трѣбаше да сѧ прославишъ, като си станала вмѣстително пріятелище на Божеството, и слънцезарни престолъ на царкъ на славата? Ты сега си Мати Божіа, и какъ наричаши се си раба Господинъ? „Господи! Ти е рабъ Господинъ, въди мнѣ по глаголъ твоемъ.“ И прилично ми сѧ вижда да ми отговоря Дѣва; че защото съ нея заедно е обитавалъ Господъ, който „на горделивъти сѧ противи, а на смиренниити дава благодать“, прилично сѧ е смирила; и знаете ли